

Katolická církev žehnala zbraním SS

Je tomu právě sedmdesát let, kdy v chrámu Cyrila a Metoděje v Resslově ulici na Novém Městě Pražském, utichla po sedmi hodinách boje střelba a v chrámu ležela mrtvá těla sedmi hrdinských parašutistů.

Jan Kubiš, Jozef Gabčík, Jaroslav Švarc, Josef Valčík, Josef Bublík, Jan Hrubý a Adolf Opálka měli být, snahou pravoslavných duchovních, z chrámu převezeni 19. června 1942, avšak úkryt již byl prozrazen a k chrámu se stáhlo přes osm set německých vojáků, kterým pomáhali i pražští hasiči.

Úkryt v pravoslavném kostele parašutistům nabídl pravoslavný věřící Jan Sonnevend se souhlasem kaplana Vladimíra Petřka. Ten okamžitě zvědomyl děkana Václava Čikla a kostelníka Václava Ornesta.

Svatý Gorazd, vlastním jménem Matěj Pavlík, narozen 26. května 1879 v Hrubé Vrbce, se o úkrytu parašutistů dozvěděl až v den vyhlazení Lidic 11. června. Již den poté, tedy 12 června 1942, se biskup Gorazd rozhodl vydat se Němcům, aby zabránil popravám neviných českých obětí nacistického řádění. Ve čtvrtek 25. června 1942 byl v pět hodin ráno v Horních Počernicích zatčen.

Po rychlém soudu byl biskup Gorazd zastřelen 4. září 1942 ve tři čtvrtě na dvě odpoledne na Kobyliské střelnici. Spolu s ním pod kulkami popravčí čety zemřel Jan Sonnevend a Václav Číkl. O den později byl zastřelen i Vladimír Petřka.

Biskup Gorazd již od podpisu Mnichovské dohody, a to 28. října 1938, jako reakci na zradu československého národa, zaslal protestní prohlášení všem nejvýznamnějším

představitelům východní církve, ve kterém obhájí právo Československa na existenci.

Po okupaci 15.3.1939 vyzývá biskup Gorazd pravoslavné věřící k ještě větší semknutosti a pospolitosti.

Po jeho popravě následovaly další sankce proti odbojné a nepokořitelné církvi. Dne 27. září 1942 byla Českopravoslavná obec v Protektorátu rozpuštěna, veškerý majetek zkonfiskován, chrámy byly zapečetěny a pohoslužby zakázány. Všichni duchovní této církve byli deportováni do Německa na nucené práce a dvanáct představitelů Pravoslavné církevní obce v Praze 2 bylo popraveno.

Takto se za okupace, tedy v dobách, kdy českému národu hrozila faktická likvidace, zachovala pravoslavná církev.

A jak se chovala církev katolická? Katoličtí kněží žehnali zbraním SS, ale nejen jim, žehnali všem zbraním nacistických armád, žehnali i strelám V1 a V2 a Tygrům. Vatikán v době obsazování Evropy německými hordami odmítl pomoci v útěku i svým věrným věřícím a nechal je napospas osudu v koncentracích a v plynových komorách.

Po válce, kdy začala fungovat esesácká organizace ODESSA, která pomáhala utéci mnoha válečným zločincům, především do Jižní Ameriky, konkrétně do Argentiny, velkým a významným pomocníkem této esesácké tajné organizace byli i nejvyšší představitelé Vatikánu, tudíž katolické církve.

A právě této církvi, tolik zprofanované i z dávné minulosti, vzpomeňme jenom na počet autodafé, po jejichž obětech získávala katolická církev také majetky, máme nyní vrátet tolik, že by se stala po ČEZu druhou nejbohatší organizací ve státě? Za co? Za napomáhání nacistům? Za nechání svých

věrných oveček napospas hitlerovcům? A navíc, Marek Benda, přesně v rétorice jezuitů, ve své bezbřehé nadutosti prohlásil, že si přeje, aby církev měla ještě větší majetek, nežli v době před reformou Josefa II.

Vážil jsem si, a to neskutečně, kardinála Tomáška. Ten, po vrácení 160 kostelů katolické církvi hned počátkem devadesátých let, prohlásil, že tímto aktem končí veškeré majetkové nároky katolické církve. V hrobě se musí tento skvostný a čistý člověk obracet, když by se mohl dozvědět, že současný kardinál Duka hrozí státu soudem, pokud mu tak ohromný majetek nebude vrácen.

A jak získávala katolická církev majetky? Jeden malinkatý, zato názorný příklad. Moje babička, narozená v roce 1898, byla katolička. Jako živnostnice přispívala pravidelně do kostelní pokladničky. A pak přišla krize a babička byla svědkem, jak katolický farář řval jak nepřítel na vdovu se třemi dětmi, že mu nepřispívá. Nic nečbal na její pláč, že nic nemá a s dětmi hladoví. Zašel k ní do pastoušky a sebral jí jediný majetek, který měla, dvě šlupky, jejímiž vajíčky udržovala hladovějící děti při životě. Moje babička se tehdy s katolickou církví nadobro rozešla. A jak to s tou vdovou dopadlo? Onen nelidský katolický farář jí připravil i o tu pastoušku. Přinutil paní, silně věřící, pod pohrůžkou ohně pekelného, že mu pastoušku, tedy malou chaloupku, kterou měla ještě z lepších dob, nechala přepsat. Stala se majetkem katolického kostela.

Tak takto získávala katolická církev majetky? Nátlakem, vyhrožováním, útlakem? Snaha o vydání ohromného majetku církvi není ničím jiným nežli ohromnou zlodějnou, prolamující dekrety prezidenta Beneše. Zlodějnou, kterou

chtějí vlastizrádci v TOP 09 a ODS a především ministr Kalousek, okrást národ, tudíž stát, o to poslední, co ještě má.

Všichni poslanci, kteří pro ukradení majetku státu a nacpání ho do nenasytného chřtánu církve zvednou ruku, by měli být postaveni před soud pro vlastizradu.

Nenechme si touhle zlodějskou bandou rozkrást i ten zbytek, který nám ještě, po třiatvaceti letech tunelování a rozkrádání, zbyl.

Křičme, protestujme, demonstrujme, jenom se, proboha, nechovejme jako tupé stádo ovcí. Za chvilu by nám Kalousek a spol. mohl ukrást i naše domky a byty. Zpupný, arogantní a bezskrupulózní je na to dost.

Eldariel - Czech elves
database